

DIEVO MOTINOS KOMANDŲ CHARTIJA

(1947 - 1977)

KODĖL DIEVO MOTINOS KOMANDOS?

Mes gyvename kontrastų amžiuje. Viena vertus, plačiai paplitusios skyrybos, svetimavimas, laisva meilė ir „neomaltuzianizmas“¹; kita vertus, vis daugiau susituokusiųjų porų trokšta krikščioniško gyvenimo ir kai kurios tokios poros įkūrė Dievo Motinos komandas.

- Jos siekia visiškai įgyvendinti savo Krikšto pažadus;
- Jos nori gyventi Kristui, su Kristumi ir per Kristų;
- Jos be išlygų Jam atsiduoda;
- Jos ketina klusniai Jam tarnauti;
- Jos pripažįsta Jį savo namų vadovu ir Viešpačiu;
- Jos paverčia Evangeliją savo šeimos chartija;
- Jos nori, kad jų meilė, pašventinta santuokos sakramentu, būtų
 - gyrius Dievui,
 - liudijimas žmonėms, aiškiai įrodantis, kad Kristus išgelbėjo meilę,
 - ir atsisteisimas už daugybę santuokai padarytų nuodėmių;
- Jos nori visur būti Kristaus misionierės;
- Jos yra atsidavusios Bažnyčiai ir pasirengusios atsiliepti į savo vyskupo ir kunigų kvietimą;
- Jos nori būti kompetentingos savo darbe;
- Jos nori visą savo veiklą paversti bendradarbiavimu su Dievu ir tarnavimu žmonijai.

Gerai pažindamos savo silpnumą ir savo stiprybės ribas, kasdien patirdamos, kaip sunku krikščioniškai gyventi pagoniškame pasaulyje, ir turėdamos nepajudinamą tikėjimą broliškos tarpusavio meilės jėga, **jos nusprendė suformuoti komandą.**

Komandos nėra vaikų darželiai gerbiamiems suaugusiems, bet iš savanorių sudarytas kovotojų būrys.

Nė viena pora nėra verčiama įsijungti į komandą ir joje pasilikti; tačiau pasiliekančios privalo žaisti pagal taisykles, sąžiningai.

ŽODŽIO „KOMANDA“ REIKŠMĖ

Žodis „Komanda“, geriau nei bet kuris kitas, perteikia aiškaus tikslo idėją, kurio siekiama aktyviai ir sutelktomis pastangomis.

Komandos yra pavedusios save Dievo Motinos globai. Tokiu būdu jos pabrėžia savo troškimą jai tarnauti ir teigia, jog nėra geresnio vadovo link Dievo už Motiną Mariją.

¹ Tomas Robertas Maltusas (1766 – 1834) – anglų ekonomistas, populiacijos kontrolės šalininkas.

KOMANDŲ DVASIA

Tarpusavio pagalba

1 – Be gyvo tikėjimo negali būti krikščioniško gyvenimo, lygiai taip pat tikėjimas negali gyvuoti ir augti be studijų ar meditacijos. Praktikoje matome, kad daugelis krikščionių porų liaujasi studijuoti ir medituoti: kartais dėl to, kad nesupranta šių dalykų prasmės, kartais dėl to, kad pritrūksta laiko, vadovavimo ir mokymo. Jų tikėjimas lieka nebrandus, silpnas, o Dievo valios ir Bažnyčios mokymo pažinimas – paviršutiniškas ir nepilnas. Jos menkai pažįsta kelius į vienybę su Dievu bei silpnai suvokia šeimos gyvenimo realijas: santuoką, meilę, tėvystę, vaikų auklėjimą ir t.t. Todėl joms trūksta religinio gyvastingumo, o jų įtaka kitiems – labai ribota.

Komandos poros nori į tai reaguoti: stengiasi pagilinti savo religinį pažinimą; atrasti, ko reikalauja Kristus, ir mėgina derinti savo gyvenimus su Jo reikalavimais.

Jos siekia šio tikslo kartu kaip komanda.

2 – Neužtenka pažinti Dievą ir Jo Mokymą, būtina su Juo susitikti asmeniškai. Šalia Šv. Rašto ir kitokių studijų privalo atsirasti ir malda. Dievo Motinos komandų nariai padeda vienas kitam ir studijuoti, ir melstis, Mes meldžiamės vieni su kitais ir vieni už kitus.

Ir dar sakau jums: jeigu kas iš jūsų susitars žemėje dviese melsti kokio dalyko, jiems mano dangiškasis Tėvas jį suteiks. Kur du ar trys susirinkę mano vardu, ten ir aš esu tarp jų.
(Mt 18, 19-20)

Sustiprintos Viešpaties pažadu, Komandų poros stengiasi visada atsiminti, kad Kristus yra su jomis, ir džiugiai bei pasitikėdamos meldžiasi kartu.

3 – Ar galima teigti, kad padedi savo draugams gyventi dvasinį gyvenimą, jeigu nepadedi jiems įveikti sunkumų ir rūpesčių? Todėl Dievo Motinos komandos kilniaširdiškai praktikuoja tarpusavio meilę tiek materialiai, tiek dvasiškai, pakludamos šventojo Pauliaus raginimui: „Nešiokite vieni kitų naštas, ir taip įvykdysite Kristaus Įstatymą“ (Gal 6, 2).

Jos stengiasi patenkinti keturis broliškos meilės reikalavimus: 1) duoti; 2) priimti (sunkiau negu duoti); 3) paprašyti (dar sunkiau) ir 4) mokėti atsisakyti (tai įmanoma tik turint paprastumo dvasią).

Tarpusavio pagalba turėtų suteikti teisėtą saugumą, kurio daugelis tikisi iš pinigų.

Liudijimas

Apaštalų darbai (Apd 4, 32) pasakoja mums, kad pirmieji krikščionys „buvo vienos širdies ir vienos sielos“. Matydami juos, pagonys stebėjosi: „Pažiūrėkite, kaip jie myli vienas kitą!“, o šis susižavėjimas paskatindavo juos ir atsiversti. Ar broliška meilė šiame XX-ajame amžiuje prarado įtakos galią ir patrauklumą, kurią ji turėjo Bažnyčios gyvavimo pradžioje? Dievo Motinos komandos mano, kas šiandien, kaip ir anuomet, netikinčiuosius galima laimėti Kristui, jeigu jie matys, kad krikščioniškos poros tikrai myli viena kitą ir padeda viena kitai ieškoti Dievo ir tarnauti savo broliams ir seserims. Taip broliška meilė pranoksta tarpusavio pagalbą ir tampa gyvu liudijimu.

Equipes Notre-Dame

KOMANDŲ DISCIPLINA

Kad Komandų dvasia būtų gyva ir neišsikvėptų, reikalinga taisyklė. Dvasia ir taisyklė, kaip siela ir kūnas, negali būti atskirtos: dvasia turi būti taisyklės siela; taisyklė turi palaikyti ir saugoti dvasią.

Taisyklė turi būti pakankamai lengva, kad neslopintų kiekvienos poros asmenybės ir nekliudytų jos misijai, bet sykiu ir pakankamai stipri, kad apsaugotų nuo ištižimo.

Komanda

Komandą sudaro 4-7 poros. Viena iš šių porų yra komandos vadovė. Svarbu neviršyti šio skaičiaus, nes kitaip sunku pasiekti intymią atmosferą ir prarastume kokybę.

Kasmėnesinis susitikimas

Nuo ilgo išsiskyrimo draugystė kenčia; jai reikia reguliarių susitikimų. Būtent todėl komanda susitinka bent kartą per mėnesį. Dalyvavimas šiame susitikime yra privalomas.² Susitikimo planas yra toks:

VALGYMAS KARTU. Pageidautina kasmėnesinį susitikimą pradėti bendru valgymu kurios nors poros namuose (jei įmanoma, paeiliui vis kitur). Žmogus neišrado nieko geresnio už valgymą, kas labiau padėtų surinkti žmones ir sukurti draugystės ryšius. Argi šeima nesusirenka kartu valgyti? Ar Eucharistinis valgis nesurenka kartu Dievo vaikų? Apaštalų darbai pasakoja, kad pirmieji krikščionys „savo namuose tai vienur, tai kitur laužydavo duoną, su džiugia ir tauria širdimi drauge vaišindavosi“ (Apd 2, 46).

BENDRA MALDA. Bendra malda yra puikus būdas susitikti kitus gelmėje, įgyti bendrą dvasią ir vis geriau suvokti Kristaus buvimą tarp savųjų. Tačiau bendrystės gelmė atsiranda tik tuomet, jei maldai skirtas laikas yra pakankamai ilgas, kad padėtų žmonėms atidėti į šalį savo rūpesčius ir kurtų tylą. Bendrai maldai skiriamas mažiausiai ketvirtis valandos prieš apsikeitimą nuomonėmis/požiūriais.

Iš karto po maldos poros dalijasi savo intencijomis. Norint, kad visi jas priimtų, reikia pateikti daugiau detalių ir žiūrėti, kad jos plauktų tikrai iš širdies.

Po to prisimenamos aktualios visos katalikų „šeimynos“ intencijos ir už jas pasimeldžiama (pvz., už persekiojamus krikščionis, misijas, patiriančias sunkumų, konkretų apaštalinį projektą, pašaukimus į kunigystę ir t.t.).

Kad ši bendra malda išplėstų širdis ir paskatintų jas plakti pagal Bažnyčios pulsą, ji susidės iš psalmių, maldų ir himnų, esančių brevijoriuje ir mišiole. Šios maldos pateikiamos Dievo Motinos komandų *Naujienlaiškyje*.

Kita maldos dalis – garsiai išreikštos kiekvieno nario mintys, įžvalgos ir jausmai, įkvėpti Šv. Rašto ištraukos, pasiūlytos *Naujienlaiškyje*. Turėtų būti palikta laiko ir tylai, kad kiekvienas galėtų įeiti į glaudesnę ir asmenišką kontaktą su Dievu.

² Savaiame aišku, kad rimtų sunkumų atveju pora gali būti atleista nuo šios prievolės lygiai taip pat kaip ir nuo kitų.

Equipes Notre-Dame

BENDRASIS PASIDALIJIMAS³ IR PASIDALIJIMAS APIE ĮPAREIGOJIMUS

Kasmėnesinių susitikimų metu derėtų skirti laiko (galima ir valgant) bendrajam pasidalijimui apie visiems svarbius ir rūpimus dalykus, turinčius įtaką šeimai, darbui, pilietinei ar bažnytinei veiklai; apie sėkmes ir nesėkmes, atradimus, džiaugsmus ir liūdesius.

Po maldos yra skiriama laiko pasidalyti apie Chartijos įpareigojimus. Kiekviena pora ganėtinai atvirai pasipasakoja, ar per praėjusį mėnesį laikėsi įpareigojimų, nustatytų Chartijoje.

Savaime aišku, jog tai yra intymi ir asmeniška sritis, kurią būtų neteisinga atskleisti draugiškumo dingstimi. Komandų nariai reaguoja į begėdišką porų atvirumą – per daug paplitusį šiandien – kai be jokių dvejonų kiekvienam išplepamos vedybinio gyvenimo problemos. Išskyrus šią vienintelę išlygą, dalijimasis ir paprastas broliškos tarpusavio pagalbos prašymas atitinka evangelinės meilės reikalavimą. Daugybė porų išsigelbsti nuo vidutiniškumo ir net nuo žlugimo, kai jos nelieka vienos kovoje su problemomis.

PASIKEITIMAS POŽIŪRIAIS⁴

Pokalbiai, kurie vyksta ne Dievo akivaizdoje, gali pavirsti lėkštais plepalais. Idėjos plinta kaip gandai, o širdys atsisako atsiverti tiesoms, kurios kviečia permainingoms. Komandų nariai ryžtasi būti visiškai lojalūs: kiekviena suvokta tiesa turi tapti žmogaus gyvenimo dalimi.

Pasikeitimas požiūriais yra vaisingas tik tuomet, kai jam pasiruošiamo. Situoktiniai turi kartu apmąstyti studijuojamą temą ir, likus kelioms dienoms iki susitikimo, nusiųsti atsakingajai porai komentarus raštu. Porų liudijimu, šis įpareigojimas skirti laiko apmąstymui kartu duoda gerų vaisių.

Kad poros galėtų viena kitai padėti studijose, būtinas kiekvieno asmens pasiruošimas pasidalyti. Jis yra reikalingesnis nei materialios tarpusavio pagalbos atveju, kuomet žmonės nuogaustauja ir graužia save, kad gaudami nieko neduoda kitoms.

Studijuojamos temos nėra laisvas komandų pasirinkimas. Jas pateikia Vadovaujanti komanda – ne iš savavališko autoritarizmo, bet siekdama padėti poroms įgyti kiek įmanoma gilesnį krikščionišką supratimą ir supažindinti jas su tikruoju santuokinio ir šeiminio gyvenimo dvasingumu.

Pirmieji 3-eji metai yra skiriami esminėms temoms: meilei, santuokai ir vedybiniam dvasingumui.

Po tų trejų metų komandos gali rinktis temas iš kelių serijų, kurios pateikiamos su studijavimo planais, klausimynais ir nuorodomis.⁵

Be abejo, komandos gali organizuoti papildomus susitikimus, skirtus tiek pasikeisti požiūriais, tiek paprasčiausiai draugystei pagilinti.

³ „Bendrasis pasidalijimas“ yra platesnis už pasidalijimą naujienomis. Prancūziškame Chartijos tekste jis yra vadinamas „*Mise en commun*“ remiantis Apd 4, 32: „Jie visa turėjo bendra“.

⁴ „Pasikeitimas požiūriais“ nėra diskusija ar debatai, bet pasidalijimas mintimis apie studijuojamą temą.

⁵ Pagal tėvo Caffarel konferenciją „Dievo Motinos komandos ateizmo akivaizdoje“ 1970 m. Romos susirinkime, studijuojamos temos „remiasi Dievo Žodžiu, kuris yra viso dvasinio gyvenimo pagrindas.“

Kiekvienos poros įsipareigojimai

Poros jungiasi į komandas, ieškodamos pagalbos. Tai neatleidžia jų nuo asmeninių pastangų. Kad nukreiptų jų pastangas tikslinga kryptimi ir jas sustiprintų, Komandos prašo savo narių laikytis šių įsipareigojimų:

- a) *nusistatyti gyvenimo taisyklę* (dėl didžiulės porų įvairovės neįmanoma visoms pasiūlyti vienos taisyklės). Be gyvenimo taisyklės religinis sutuoktinių gyvenimas gali lengvai pasiduoti momentinėms užgaidoms ir virsti chaosu. Ši gyvenimo taisyklė (kiekvienas sutuoktinis dar turi ir savo asmeninę taisyklę) nulemia pastangas, kurias žmogus yra linkęs primesti sau, kad geriau atsilieptų į Dievo valią.
- b) Ne įsipareigojimų gausybė, bet aiškus jų apibrėžimas padeda sustiprinti valią ir išvengti plūduriavimo. Nuo per didelio ar per mažo veiklumo gali apsaugoti kunigo patarimas ir vadovavimas. Nėra prievolės atskleisti komandai nei priimtą taisyklę, nei jos laikymosi būdą, tačiau dera pastebėti, kad kai kuriems tai yra naudinga.
- c) *melstis poroje ir su savo vaikais kartą per dieną*, nes šeima privalo garbinti Dievą, o bendra malda turi didelę galią;
- d) *kasdien kalbėti Dievo Motinos komandų maldas* vienybėje su visomis Judėjimo poromis;
- e) *praktikuoti kasdieninę „prisėdimą“* – tai proga kiekvienai porai peržvelgti savo gyvenimą;
- f) *poroje apmąstyti studijuojamą temą*, prieš susitikimą atsiųsti komentarus raštu – ir dalyvauti susitikime;
- g) *skaityti Naujienlaiškio vedamąjį*;
- h) *kasmet dalyvauti bent 48 valandų rekolekcijose* kartu su vyru/žmona. Prieš įsijungiant į Komandą vienos rekolekcijos irgi yra būtinos.
- i) *kasmet atiduoti vienos darbo dienos pajamas* kaip atlygį už dvasinį praturtinimą, kad būtų patenkinti materialiniai Judėjimo poreikiai ir užtikrinta jo plėtra;
- j) *broliškai bendrauti su kitų komandų poromis ir jas priimti*, kai atsiranda proga.

Nuo 1970 m. gegužės mėn.⁶ kiekvienas Dievo Motinos komandų narys yra prašomas vykdyti šiuos įsipareigojimus:

- *kasdien skirti 10 minučių kontempliatyviajai maldai*;
- *ištvermingai skaityti Dievo Žodį* (kiekvienas gali laisvai apsispręsti, kaip jis/ji tą darys);
- *studijuoti, ką reiškia krikščioniškoji askezė*, ir pasiryžti paversti ją savo santuokinio gyvenimo dalimi.

⁶ Tėvas Caffarel šiuos tris įpareigojimus pateikė konferencijoje „Dievo Motinos komandos ateizmo akivaizdoje“ 1970 m. Romos susirinkime.

Equipes Notre-Dame

KOMANDŲ STRUKTŪRA

Atsakingoji pora⁷

Atsakingosios poros vaidmuo ir jos svarba yra apibrėžiami trumpa formuluote: „sutuoktiniai, atsakingi už brolišką meilę.“ Būtent jie turi rūpintis, kad komanda gyventų evangelinėje meilėje, o kiekviena pora gautų reikalingą pagalbą.

Jiems primygtinai patariama rengti kasmėnesinį susitikimą drauge su komandos kapelionu.

Atsakingoji pora užtikrina ryšį su Judėjimo vadovais, o per juos – ir su visomis Dievo Motinos komandomis.

Kas mėnesį jie siunčia ataskaitą apie savo komandos veiklą Ryšių porai. Dėl šių ataskaitų ir *Naujienlaiškio* kiekviena komanda gali turėti naudos iš kitų komandų patirties. Ataskaita gali atskleisti komandos suglebimą pačiose jo užuomazgose; ir vadovaujanti komanda gali iškart spręsti iškilusius klausimus. Kiekviena komanda, nenorinti ar negalinti paklusti sąžiningo žaidimo taisyklėms, yra prašoma palikti Judėjimą. Tai būtina dėl drausmės: kiek judėjimų žlugo ar lėtai užduso nuo inertiškų narių naštos, laiku nepaprašę jų pasitraukti.

Kai Atsakingoji pora yra priversta paprašyti, kad įsipareigojimų nevykdanti pora pasitrauktų, ji turėtų padėti išeinantiems suprasti, kad komandos meilė jiems nesusilpnėjo, nors dėl bendrojo komandos gėrio jie turi pasitraukti. Ji užtikrins, kad komandos kontaktai ir draugystės ryšiai su jais liktų artimi.

Susikūrusi komanda pasirenka atsakingąją porą ir po to, komandos metų pabaigoje⁸, pasirinkimą atnaujina, pasirinkdami tą pačią arba kitą porą. Vadovaujanti komanda turi veto teisę Atsakingosios poros paskyrimo atžvilgiu.

Atsakingoji pora pajėgs gerai atlikti savo pareigas, jei nuolat griebsis maldos. Todėl abu sutuoktiniai įsipareigoja bent kartą per savaitę dalyvauti šv. Mišiose šiokiadienį (išskyrus tada, kai sukliudo tikrai rimtos priežastys) ir kasdien bent 10 minučių melstis kontempliatyviaja malda.

Kunigo vaidmuo komandoje

Kiekviena komanda privalo užsitikrinti kunigo pagalbą. Jokia programa ar darbas neatstos ugdomojo ir dvasinio kunigo indėlio. Jis ne tik apibrėžia principus, bet taip pat padeda poroms jais praktiškai vadovautis gyvenime. Kunigas ir poros vaisingai bendradarbiauja, mokydamiesi vieni kitus suprasti, vertinti ir paremti: sutuoktiniai palaiko apaštalines kunigo intencijas, o kunigas šv. Mišių aukoje prisimena poras, kurių pastangos, kovos ir troškimai jam taip gerai žinomi.

Naujos komandos kūrimas

Įkurti naują komandą – jautrus reikalas. Per daug skubota pradžia, aiškiai neapibrėžus tikslų ir metodų, beveik garantuotai leis patirti nesėkmę. Būtina rūpestingai tam pasirengti ir skirti mažiausiai 3 susitikimus supažindinti su Chartija ir jai išaiškinti su Pilotuojančios poros pagalba.

Maždaug po metų naujosios komandos nariai yra kviečiami įsipareigoti. Vadovaujančios komandos atstovo akivaizdoje jie įsipareigoja laikytis Dievo Motinos komandų Chartijos dvasios ir raidės.

⁷ Šiame vertime pasirinktas terminas „Atsakingoji pora“, nes jis seniai yra prigijęs ir komandų jau vartojamas, nors pati frazė – tai netikslus prancūziško junginio „Foyer Responsable“, reiškiančio „Namai/Šeima, atsakinga už tai, kas vyksta“, vertimas.

⁸ Komandos metai baigiasi su vasaros atostogomis.

Equipes Notre-Dame

Naujos poros priėmimas į komandą

Nauja pora turi susipažinti su Chartija. Ji studijuoja Chartiją padedama Atsakingosios poros arba kurios nors kitos poros komandoje. Po to pora pamažu stengiasi praktikuoti įsipareigojimus. Po maždaug vienus metus trunkančio išbandymo ji įsipareigoja komandai, kai kitos poros atnaujina savo įsipareigojimą.

Kaip naujoji pora turi būti formuojama, studijuojant bazines studijų temas? Šiuo atveju pagalbą turi suteikti Atsakingoji pora, net jei dėl to jiems patiems reiktų atsiprašyti komandos, kad nespėja atsakyti į šiuo metu komandoje studijuojamos temos klausimą.

Komandų Naujienlaiškis

Yra būtinas glaudus kontaktas tarp Vadovaujančiosios komandos ir visų Judėjimo komandų, kad ir kaip toli jos būtų išsibarsčiusios. Broliški ryšiai tarp pačių komandų, paremtų tarpusavio pažinimu, pagalba ir malda, taip pat yra svarbūs.

Komandų *Naujienlaiškis*, siunčiamas kiekvienai porai, sukuria ir palaiko dvigubą ryšį: vertikalų ir horizontalų. Jame randamos komandų naujienos, pranešimai apie įdomiausias patirtis, vedamasis (minėtas aukščiau), maldų tekstai kasmėnesiniam susitikimui, informacija ir t.t.

Ryšių poros, sektoriai, regionai

Vien Komandų *Naujienlaiškio* neužtenka, kad ryšiai tarp Vadovaujančiosios komandos ir kitų komandų būtų tokie glaudūs ir vaisingi, kaip to visi pageidautų. Tuo turi pasirūpinti įvairaus lygmens Judėjimo vadovybė.

Kiekviena komanda pavedama Ryšių porai (kiekviena Ryšių pora rūpinasi 3 – 5 komandomis). Komandos yra grupuojamos į sektorius, o sektoriai – į regionus. Sektoriaus ir regiono atsakingosios poros yra atsakingos už sklandžią joms pavestų komandų veiklą.

Dėl dažnų tarpusavio kontaktų įvairaus lygmens vadovai perteikia informaciją ir gaires iš Vadovaujančiosios komandos, o šią informuoja apie komandų troškimus ir poreikius. Todėl santykis tarp Judėjimo vadovybės ir komandų pasižymi brolišku nuoširdumu, o ne grynai administraciniu vadovavimu.

Vadovaujančioji komanda

Vadovaujančiąją komandą sudaro kunigas ir sutuoktinių poros. Ji nėra vien administracinis organas, bet varomoji plačiai paplitusio Judėjimo jėga. Jos misija – palaikyti gyvą komandų dvasią ir stiprią drausmę. Jos nariai privalo gyventi arti Dievo maldoje ir arti komandų atidžioje draugystėje.

Komandų nariai savo ruožtu turi remti Vadovaujančiąją komandą malda, pastabomis ir pasiūlymais.

Įstoti į Dievo Motinos komandų Judėjimą ir priimti Chartiją nėra komandų tikslas, bet bendro kelio pradžia. Krikščioniškų namų įstatymas yra meilė, o meilė neturi ribų ir nepažįsta poilsio.

Paskelbta Nekaltojo Prasidėjimo šventėje, 1947 m. gruodžio mėn. 8 d.

P.S. Dievo Motinos komandų Chartija yra neatšaukiama. Kad ji būtų pritaikyta prie Judėjimo ir jo narių evoliucijos, Vadovaujančioji komanda ją turi atnaujinti savo arba Komandų narių iniciatyva.

Jokia porų grupė negali pasivadinti Dievo Motinos komanda, jeigu ji nėra įsipareigojusi Judėjimui.

DOKUMENTAS W 1. Visos teisės saugomos. 5 redakcija, 1972 m. gegužė